

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Харківський комп'ютерний фаховий коледж

ПРОГРАМА

вступного випробування з

УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

для абітурієнтів на основі базової середньої освіти

для здобуття освітньо-кваліфікаційного рівня

фахового молодшого бакалавра

Українська мова є державною мовою України. Це передбачає її пріоритетне використання в усіх сферах суспільного життя. Оволодіння українською мовою сприяє залученню до надбань культури українського народу, виробляє почуття впевненості у власних силах, допомагає свідомо мотивувати вибір майбутньої професії.

Відповідно до Державного стандарту базової та повної загальної середньої освіти, з урахуванням Загальноєвропейських рекомендацій до мовної освіти, завданнями освітньої галузі в старшій школі є подальший розвиток базових лексичних, граматичних, культуромовних, стилістичних, орфоепічних, правописних умінь і навичок на основі узагальнення й поглиблення знань про мову як суспільне явище, вироблення комунікативних навичок ефективного спілкування в різних життєвих ситуаціях. Вступним випробуванням з української мови є співбесіда.

Програму вступного випробування з української мови складено для осіб, які вступають на основі базової середньої освіти на здобуття освітньо-кваліфікаційного рівня фахового молодшого бакалавра, на основі чинної програми з української мови для загальноосвітніх навчальних закладів.

Зміст курсу

Назва	Знання	Предметні вміння
1. Фонетика. Орфографія	Голосні і приголосні звуки. Позначення звуків мовлення на письмі. Співвідношення звуків і букв. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків. Основні випадки чергування у - в, і - й. Вживання м'якого знака та апострофа. Уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Подовження та подвоєння приголосних. Правопис слів іншомовного	Абітурієнт повинен: <i>Визначати</i> в словах голосні, тверді і м'які, дзвінкі й глухі приголосні, ненаголошені і наголошені голосні. <i>Розпізнавати</i> явища уподібнення приголосних звуків, спрощення в групах приголосних, основні випадки чергування голосних і приголосних звуків, чергування у - в, і - и, ділити слова для переносу. <i>Правильно писати</i> слова з вивченими орфограмами, знаходити й виправляти орфографічні помилки.

2. Будова слова. Словотвір.	Будова слова. Основа слова й закінчення. Значущі частини слова: корінь, префікс, суфікс, закінчення. Складні випадки правопису значущих частин слова. Словотвір. Основні способи словотворення в українській мові. Правопис складних та складноскорочених слів.	<i>Виділяти</i> закінчення слів від основи, <i>членувати</i> основу на значущі частини, <i>добирати</i> спільнокореневі слова, слова з однаковими префіксами й суфіксами; <i>розрізняти</i> форми слова й спільнокореневі слова, правильно <i>вживати</i> їх у мовленні; <i>визначати</i> спосіб творення слів.
3.Морфологія. 3.1. Іменник	Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.	<i>Розпізнавати</i> іменники, визначати їхнє загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль:
	Особливості вживання та написання відмінкових форм. Букви <i>-а(-я), -у(-ю)</i> в закінченнях іменників другої відміни. Відмінювання іменників, що мають лише форму множини.	<i>визначати</i> основні творення іменників; правильно <i>відмінювати</i> іменники, <i>відрізняти</i> правильні форми іменників від помилкових.
3.2. Прикметник	Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прикметників за значенням. Ступені порівняння якісних прикметників. Зміни приголосних при творенні ступенів порівняння прикметників. Особливості відмінювання прикметників (тверда й м'яка групи).	<i>Розпізнавати</i> прикметники, <i>визначати</i> їхнє загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль; розряди прикметників за значенням; <i>утворювати</i> форми ступенів порівняння якісних прикметників; <i>відмінювати</i> прикметники.
3.3. Числівник. Займенник	Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Особливості правопису числівників та займенників.	<i>Розпізнавати</i> числівники, займенники, <i>визначати</i> їхнє загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль, основні способи їх творення, відмінювання; <i>визначати</i> особливості правопису займенників, числівників; сполучуваність числівників з іменниками.

3.4. Прислівник	Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Зміни приголосних при творенні прислівників вищого та найвищого ступенів. Правопис прислівників на -о, -е, утворених від прикметників і дієприкметників. Написання разом, окремо й через дефіс прислівників і сполучень прислівникового типу.	<i>Розпізнавати</i> прислівники, займенники, <i>визначати</i> їхнє загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль; <i>утворювати</i> форми прислівників; знати особливості правопису прислівників.
3.5. Службові частини мови	Прийменник як службова частина мови. Групи прийменників за будовою: прості, складні й складені. Правопис прийменників. Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за будовою (прості, складні, складені). Правопис сполучників. Частка як службова частина мови.	<i>Розпізнавати</i> прийменники, сполучники, частки, <i>визначати</i> їхні морфологічні ознаки, сполучники в мовленні. Знати особливості правопису службових частин мови.
	Правопис часток. Вигук як частина мови. Правопис вигуків.	
4. Пунктуація. 4.1. Просте речення.	Тире між підметом і присудком. Розділові знаки при однорідних членах речення, виокремлених членах речення, звертаннях, вставних словах та вставлених конструкціях.	Розрізняти види простих речень. Правильно розставляти розділові знаки при однорідних членах речення, відокремлених членах речення, звертаннях, вставних словах та вставлених конструкціях.
4.2. Складне речення	Пунктограми у складносурядному реченні Пунктограми у складнопідрядному реченні. Пунктограми у складному безсполучниковому реченні з різними видами зв'язку.	<i>Розпізнавати</i> складні речення різних типів, <i>визначати</i> їхню структуру, види й засоби зв'язку між простими реченнями. <i>Добирати й конструювати</i> складні речення. Правильно <i>розставляти</i> розділові знаки, <i>будувати</i> схему такого речення.

4.3. Способи відтворення чужого мовлення	Пряма й непряма мова. Речення з прямою мовою. Слова автора. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог. Розділові знаки при прямій мові, діалозі, цитатах.	Визначати в реченні з прямою мовою слова автора й пряму мову, речення з непрямою мовою; <i>замінювати</i> пряму мову непрямою; правильно й доцільно <i>використовувати</i> в тексті пряму мову й цитати: правильно <i>вживати</i> розділові знаки в конструкціях із прямою мовою та діалогом.
--	---	---

Затверджено на засіданні приймальної комісії Харківського комп'ютерного фахового коледжу 21 квітня 2023 року, протокол № 3

Голова приймальної комісії

Луценко С.С

Відповідальний секретар

Сметанкін О.В.

